

for en fældende dom, og ingen eller kun en ubetydelig tillægsstraf kan forventes idømt. Bestemmelsen kan endvidere anvendes som hjemmel til at begrænse tiltalerejsning til en del af en sag, og når dommen er afsagt, til at slutte mindre betydende og måske ikke fuldt efterforskede forhold.

Adgangen til at beskære tiltalen af ressourcemæssige grunde i medfør af retsplejelovens § 723, stk. 1, nr. 4, må dog ifølge udvalgets betænkning, side 185, efter gældende ret under alle omstændigheder anses for begrænset til tilfælde, hvor den del af sagen, som der ikke rejses tiltale for, er af en sådan karakter, at den ikke kan antages at have væsentlig indflydelse på strafudmålingen.

2.3. *Udvalget om økonomisk kriminalitet* foretager i betænkningen, side 185 ff, en grundig gennemgang af de hensyn, der kunne tale imod en beskæring af straffesager ud fra procesøkonomiske hensyn. Det anføres således, at betænkelighederne overfor anvendelse af et opportunitetsprincip (bl.a. spørgsmålet om kompetenceforskydning fra domstolene til anklagemyndigheden) også kan fremføres mod en udvidet adgang til at beskære straffesager. Samtidig vil det kunne være svært at vinde forståelse for, at en sigtet person, som man mener at kunne få dømt, skal slippe for straf eller slippe billigere på grund af ressourceproblemer. En øget adgang til at beskære straffesager kan også medføre en øget risiko for uensartethed i praksis, hvilket dog i et vist omfang imødegås af adgangen til rekurs til den højere anklagemyndighed. Endelig kan hensynet til den forurettede tale imod en for omfattende anvendelse af påtalefraval.

Udvalget finder imidlertid ikke disse betænkeligheder afgørende (side 187). Udover åbenbare økonomiske fordele ved at beskære straffesager i videre omfang end hidtil vil man også kunne opnå væsentlige fordele for den sigtede, idet navnlig det psykiske pres, som en lang sagsbehandlingstid medfører, vil kunne mindskes.

På denne baggrund foreslår udvalget (side 188 ff), at der i retsplejelovens § 723 indsættes en ny bestemmelse, hvorefter påtalemyndigheden *helt eller delvis kan opgive eller frafalde tiltale, såfremt sagens gennemførelse vil medføre vanskeligheder, omkostninger eller behandlingstider, som ikke står i rimeligt forhold til sagens betydning og den straf, som i givet fald kan forventes idømt*. Da hensynet til at kunne beskære sager af procesøkonomiske hensyn som tidligere anført også kan tænkes at foreligge i andre sager end dem, der vedrører økonomisk kriminalitet, foreslår udvalget, at den ny regel om beskæring gives en generel formulering,

således at den ikke efter sin ordlyd begrænses til at finde anvendelse i sådanne sager.

2.4. Betænkning nr. 1066/1986 om bekæmpelse af økonomisk kriminalitet har som nævnt foran været forelagt for straffelovrådet og for retsplejerådet.

Straffelovrådet bemærker i sin udtalelse om betænkningen (bilag 1 til lovforslaget), at rådet kan tiltræde, at der er behov for regelændringer, som kan medføre en intensivisering af retsvæsenets indsats over for den økonomiske kriminalitet. Straffelovrådet finder i den forbindelse, at der er behov for en udvidet adgang til at beskære straffesager med henblik på at begrænse efterforskningen og de forhold, der skal føres bevis for, og dette kan efter rådets opfattelse ikke give anledning til principielle betænkeligheder. Straffelovrådet tager ikke stilling til spørgsmålet om den nærmere udformning af den nye beskæringsregel.

Retsplejerådet kan i sit hørings svar (bilag 2 til lovforslaget) ligeledes tiltræde, at der er behov for en lovændring, der kan give anklagemyndigheden mulighed for at beskære sager ud fra ressourcemæssige hensyn. Retsplejerådet kan samtidig tiltræde, at en ny regel bør have en generel formulering, således at den også kan anvendes i sager, der ikke vedrører økonomisk kriminalitet, men hvor tilsvarende hensyn gør sig gældende.

Retsplejerådet har ingen væsentlige indvendinger imod den af udvalget foreslåede adgang til at unklade påtale af ressourcemæssige grunde, men anfører forskellige synspunkter vedrørende udvalgets forslag. Rådet anfører således, at en påtaleundladelse af ressourcemæssige grunde ikke bør tilkendegive skyldformodning over for sigtede, men bør ske ved påtaleopgivelse, medmindre resultaterne af den allerede foretagne efterforskning undtagelsesvis giver tilstrækkeligt grundlag for, at tiltale kunne have været rejst (således at betingelserne for *tiltalefraval* er opfyldt). Rådet finder endvidere, at det bør overvejes nærmere, om der bør være adgang til at unklade hele tiltalen, og om kompetencen til at træffe bestemmelse om ressourcemæssigt begrundede påtaleundladelser bør træffes af statsadvokaten også i sager, hvor politimesteren har påtaleretten. Rådet nævner dog muligheden af, at disse spørgsmål løses gennem instruksriske forskrifter.

2.5. *Justitsministeriet* finder det af afgørende betydning for mulighederne for at effektivisere indsatsen over for den grove økonomiske kriminalitet, at der skabes bedre muligheder for at beskære sagerne. Dette er foreslået af udvalget vedrørende